

ת"פ 16237/10/15 - מדינת ישראל נגד ע ב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16237-10-15 מדינת ישראל נ' ב

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ע ב

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שיר קמה

ב"כ הנאשם: עו"ד נביל ג'ית

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשלוש עבירות איומים ובעבירת תקיפה, בשל מעשים שביצע ביום 13.7.15. במהלך האירוע שאירע במועד זה, אמר הנאשם לבתו: "אם את חוזרת לגרוש שלך אני ארצח אותך ואשרוף אותך ביחד עם הילדה" ובהמשך משך בשערות ראשה, הפיל אותה לרצפה ודרך על ראשה עם רגליו. מאוחר יותר, כשהגיעו השוטרים לבית ובדרכו לתחנת המשטרה, בעט הנאשם בגבה של בתו ואיים באוזני השוטר על בתו בכך שאמר: "זהו, היא חייבת להיהרג" ואף אמר לאחיו שמתגורר בסמוך: "שלא יצא עליה האור". במהלך חקירתו במשטרה הוסיף הנאשם ואיים על בתו באוזני השוטר בכך שאמר: "אם אני לא אצא הלילה, ע' לא תחיה".

2. במהלך שמיעת הראיות, לאחר שמיעתו של אחד מעדי התביעה, וטרם עדותה של הבת, הציגו הצדדים הסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע במיוחס לו וכי יוכן בעניינו תסקיר שירות מבחן. בין הצדדים לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן, המבוסס על שיחה עם הנאשם ואשתו, ומלמד כי הנאשם בן 54, נשוי לאשתו למעלה משלושים שנה ואב לחמישה ילדים בוגרים, בהם המתלוננת. מאז האירוע הנאשם ובתו התפייסו. הנאשם מנהל חנות בבעלותו והוא הבכור מבין אחיו. משפחתו הגרעינית ומשפחת המוצא שלו מנהלים אורח חיים נורמטיבי. אשת הנאשם תיארה את הנאשם כאדם חיובי בבסיסו, שלאורך השנים עשה מאמצים למלא תפקיד כבעל וכאב בצורה טובה ובדרך כלל ללא שימוש באלימות. הנאשם ואשתו תיארו בפני שירות המבחן כי המתלוננת התחתנה עם אדם שידעו כי הוא אלים והם התנגדו לנישואין. במהלך הנישואין הבת סבלה מאלימות פיזית קשה מצד בעלה והוצגו לקצין המבחן אף תמונות הפציעות שנגרמו לה כתוצאה מכך. על רקע זה התגרשה הבת מבעלה ובהמשך החליטה,

עמוד 1

בניגוד לדעת משפחתה, לשוב ולהתחתן עם הגרוש. הנאשם כעס מאוד על החלטה זו ועל רקע זה אירע המתואר בכתב האישום.

הנאשם אמנם הודה במיוחס לו בכתב האישום ואולם התקשה לקבל אחריות של עצמו על המעשים שביצע והסביר אותם במעשיה של בתו, אכזבתו וכעסו על החלטה ובתחושת התסכול שחש לנוכח החלטה זו, החשש והפחד לגרלה וניסיון להגן עליה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הוא בעל שאיפות, כוחות ורצון לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, אך במצבים מסוימים שנחווים על ידו כמתסכלים, לעיתים מתקשה להתמודד באופן נורמטיבי ומקובל ונ ג דרכים תוקפניות. עם זאת התרשם קצין המבחן, כי ניהול ההליך המשפטי עד כה היווה עבור הנאשם גורם מרתיע, שחידד את חומרת מעשיו והשלכותיהם הפוגעות, הן בו, הן בבני משפחתו, וחידד את גבולות המותר והאסור במיוחד כלפי בתו. קצין המבחן המליץ שלא לגזור על הנאשם מאסר בפועל, והוסיף, כי ככל שיוחלט בכל זאת לגזור עליו עונש מאסר, הומלץ כי זה יהיה לתקופה קצרה ככל הניתן וירוצה בדרך של עבודות שירות.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בעבודות שירות לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, ולגזור על הנאשם עונש בן חמישה חודשי מאסר בפועל המצוי ברף הבינוני של המתחם. עוד ביקשה המאשימה להפעיל את עונש המאסר המתונה שתלוי ועומד לחובת הנאשם במצטבר לעונש שייגזר עליו וכן לגזור עליו מאסר מותנה. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את מידת הפגיעה שלהן בערכים המוגנים ואת הרשעותיו הקודמות בעבירות דומות כמו גם העובדה כי העונשים שנגזרו עליו בעבר לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות אלימות.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצות שירות המבחן, להאריך את המאסר המותנה ולגזור על הנאשם קנס, תוך שהדגיש את כוונותיו הטובות של הנאשם ורצונו להגן על בתו, את לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו ואת היותו מפרנס יחיד של משפחו.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר כי בנותיו הן בבת עיניו וכל רצונו היה לשמור על בתו. הנאשם הוסיף כי לו היה בית המשפט נחשף לתמונות, היה מסכים עמו.

7. בתום שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת שהוגשה ביום 10.12.17, מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

8. המעשים שביצע הנאשם פוגעים פגיעה קשה בשלמות הגוף, ויש בהם גם כדי לפגוע בתחושת הביטחון של בתו, המתלוננת, בתוך התא המשפחתי.

מדובר אמנם במתלוננת שהיתה בגירה בעת ביצוע העבירות כלפיה, ואולם גם אנשים בוגרים אשר הקימו תא משפחתי

בעצמם, זקוקים לתחושת בטחון וגיבוי בתוך משפחת המוצא שלהם, ותחושה זו נפגעה כתוצאה ממעשיו של הנאשם. יצוין, כי משעה שהמתלוננת חוותה אלימות גם בתוך התא המשפחתי שהקימה עם בעלה, לתחושת הביטחון והגיבוי של הוריה משמעות מיוחדת עבורה ומכאן שגם הפגיעה בהן היא בעלת משמעות מיוחדת במקרה דנן.

9. מדובר באירוע אלימות בודד. למרבה המזל, מעשיו של הנאשם לא גרמו לפגיעות וחבלות ממשיות למתלוננת, אך מידת האלימות שהופעלה על ידי הנאשם, עוצמתה וחומרתה, לא היו מן הנמוכות. בנוסף, העובדה כי הנאשם ההין לאיים על חייה של המתלוננת בנוכחות אנשי מרות, מלמדת על מידת רצינותם של האיומים ומידת החרדה שהיה בהם לנטוע בלבה של המתלוננת.

10. נתתי דעתי לטענותיו של הנאשם, שלא הובאו ראיות לסתור אותן, כי מעשיו בוצעו מתוך תחושת תסכול וחשש לגורלה של המתלוננת על רקע האלימות שחוותה מצד בעלה, אם כי מובן כי לא ניתן להשלים עם מעשי אלימות, אף אם אלה נעשים מתוך כוונה מקורית להיטיב עם הקורבן.

11. בחינת רמת הענישה בפסיקה במקרים דומים מלמדת על ענישה מגוונת, החל מעונשים בעלי אופי שיקומי טיפולי וכלה בעונשי מאסר בפועל. ראו רע"פ 308/05 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.2.05); עפ"ג (מח' מרכז) 50054-11-12 אבירם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.1.13); ת"פ (שלום פ"ת) 16749-11-08 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו 6.5.13); ת"פ (שלום פ"ת) 55150-09-12 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו 20.11.13); ת"פ (רמלה) 44270-05-14 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו 10.11.14); ת"פ (שלום רמ') 1328/09 מדינת ישראל נ' עמאד בדר (פורסם בנבו 17.11.09).

12. לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל במאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ומגיע עד למספר חודשי מאסר בפועל, ולצדו מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים גם פיצוי לקורבן העבירה.

קביעת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם יליד 1963, ולחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות תקיפת עובד ציבור, העלבת עובד ציבור, איומים והפרעה לשוטר. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2014, בגין עבירות שבוצעו בשנת 2012 ובמסגרת זו נגזר עליו עונש של מאסר בעבודות שירות וכן נגזרו עליו ארבעה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור את אחת העבירות שבהן הורשע. מאסר מותנה זה הוא בר הפעלה כעת, בשל הרשעתו של הנאשם בעבירת איומים.

14. עברו הפלילי של הנאשם מתייחס אף הוא לעבירות איומים ואלימות ויש בו כדי ללמד על מזגו של הנאשם ועל נטייה מסוימת, עליה עמד גם שירות המבחן, לפתור מצבי תסכול בדרך תוקפנית. עובדה זו מחייבת שקילת שיקולי הרתעה אישית בעניינו של הנאשם, בפרט לנוכח העובדה כי ביצע את המעשים שעה שעונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו. עם זאת, יש לתת את הדעת מנגד גם להתרשמות קצין המבחן, לפיה הנאשם הוא בעל שאיפות וכוחות לקיים אורח חיים נורמטיבי ולכך שההליך המשפטי כשלעצמו היווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומחדד גבולות.

15. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו לאחר שמיעתו של עד תביעה אחד בלבד, וטרם עדותה של בתו, מידה מסוימת של חסכון בזמן שיפוטי ובעיקר את ביטול הצורך בעדותה של בתו, על כל המורכבות הנלווית לעדות שכזו.

16. לצד הודאתו של הנאשם ישנה קבלה מסוימת של אחריות על המעשים, אם כי, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם התקשה לראות בעצמו כמי שהיה אחראי לאופן שבו התרחש האירוע ותלה את הסיבות למעשיו בגורמים חיצוניים. עובדה זו מחדדת קיומו של חשש שמא הנאשם ישוב להתנהג בדרך דומה במצבי לחץ ותסכול ומחדדת את הצורך בשקילת שיקולים של הרתעה אישית. על רקע זה יש לשוב ולהזכיר כי הנאשם ובתו התפייסו, עובדה שיש בה כדי לצמצם מסוכנותו כלפיה.

17. הנאשם הוא המפרנס העיקרי של משפחתו, ומובן כי בשל כך, לענישה מוחשית עשויה להיות השפעה על בני המשפחה כולם. על אף האמור, לא סברתי כי בנסיבות שתוארו, ובפרט לנוכח הקושי לקבל אחריות מלאה של הנאשם על המעשים, יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם ולהאריך את המאסר המותנה, מה גם שהנאשם לא עבר הליך כלשהו של טיפול.

18. לנוכח האמור לעיל, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות החל מיום 25.1.18.

ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 29.4.14 בת"פ 32746-03-13 של בית משפט השלום בירושלים יופעל אף הוא בדרך של עבודות שירות, באופן ששלושה חודשים מתוכו ירוצו בחופף לעונש שנגזר וחודש אחד במצטבר לו.

בסך הכל הנאשם ירצה שישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת אימים.

19. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ח, 13 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.